

quetschen: अस्तिविवरप्रविष्टमस्थिविद्धं वा (शत्यम्) Suçā. 1, 101, 5.
— सम् १) **beissen:** संदृष्ट भाग. P. 6, 2, 15. संदृश्य दशनीरोष्म् R. 6, 75, 4. MBa. 8, 4094. mit den Zähnen packen: व्याघ्रीव च द्वरेत्पुत्रान्संदेशन च पीउयेत् (vgl. Çikshā in Ind. St. 4, 268) 12, 8306. — 2) **zusammenknicken, an einander drücken:** संदृश्य दशनच्छरम् MBa. 1, 6274. 7, 7616. संदृष्टाष्ट DRAUP. 7, 9. संदृष्टाष्टपुट MBa. 4, 778. R. 3, 35, 78. Dev. 9, 5. संदृष्टाधरपङ्कवा AMAR. 32. दत्तान्संदेशतस्य कोपात् MBa. 2, 1485. drücken, quetschen, dicht auf Etwas liegen: (ऋतः) उपग्रियों संदृष्टः Kāt. 28, 8. संदृष्टकुमुखयनानि (गात्राणि) Cāk. 66. संदृष्ट angedrückt, fest anliegend: संदृष्टवस्त्रेष्वलानितम्बेषु RAGH. 16, 65. भूमिष्ठसंदृष्टशिखं (शिरीषपुष्पं) कपोले 48. उरसा संदृष्टसर्पतचा Cāk. 170. संदृष्ट n. gequetschte Aussprache, wenn die Zähne nicht geöffnet und das Wort zwischen denselben gleichsam zerquetscht wird, RV. Pañt. 14, 3. — Vgl. संदेश, संदृष्टता.

— अभिसम् partic. °दृष्ट् zusammengebunden, zusammengeschnürt: अभि संदृष्टौ (sic) वै स्वो न शेष्वाव् एतुम् TS. 2, 5, 2, 3.

2. दंश्, दंशित und दंशीयति sprechen oder leuchten DHĀTUP. 33, 91.

दंश (von 1. दंश्) 1) m. a) **Biss, die gebissene Stelle:** = दंशन MED. = खण्डन und भुवरगत्त H. an. = सर्पतत TRIK. 3, 3, 427. Viçva im ÇKDR. Suçā. 1, 40, 16. 2, 281, 17. 282, 6. 291, 19. 293, 19. 296, 18. दत्त° GIT. 10, 11. कठोरदंशीर्मशकै: BHAG. P. 5, 13, 3. अविषो ऽपि कर्दचिदेषो (सर्पस्य) भवेत् MĀLAV. 47, 4. क्लेष्टा दंशस्य 62. — b) = देष्व H. an. Viçva. Wohl Riss, Fehler in einem Edelstein u. s. w. — c) **Zahn** H. 584. — d) **Bremse** AK. 2, 5, 27. 3, 1, 51. TRIK. 2, 5, 33. H. 1215. an. 2, 548. MED. c. 6. KĀND. UP. 6, 9, 3. दंशपशकम् M. 1, 40, 45. 12, 62. JĀG. 3, 215. MBa. 18, 44. R. 2, 25, 16. 5, 34, 17. Suçā. 1, 67, 5. RAGH. 2, 5. PĀNKAT. III, 98. BHAG. P. 3, 30, 27. 31, 27. 7, 3, 18. MĀLK. P. 15, 24. — e) **Harnisch** (beissend so v.a. drückend, eng anliegend) TRIK. 3, 3, 427. H. 766. H. an. MED. काञ्चनचित्रो BHAG. P. 3, 18, 9. विशीर्ण° 1, 9, 39. — f) **Gelenk am Körper** H. an. Viçva im ÇKDR. Beruht viell. nur auf einer Verwechslung von मर्मन् mit वर्मन्. — g) N. pr. eines Asura MBa. 12, 93. — 2) f. दृष्ट् eine kleine Bremsenart AK. 2, 5, 27. H. 1215. — Vgl. ज्ञातदंश, वृष°.

दंशक (wie eben) 1) adj. **beissend** ÇKDR. WILS. — 2) m. a) **Hund** NIGH. PR. — b) **Bremse** Hār. 123. **Hausfliege** (गृहमक्षिका) NIGH. PR. Vgl. नुकूँ. — c) N. pr. eines Fürsten von Kampana RĀGA-TAB. 8, 178. — 3) f. **दंशिका** eine Art Bremse NIGH. PR. — Vgl. वृषदंशक.

दंशन (wie eben) n. 1) **das Beissen, Biss** H. an. 3, 382. MED. n. 73. अ-
त्तिपि: MBa. 8, 4252. सर्पाणाम् 14, 754. दृष्टाश्य देशनैः कात्तं दासीकुर्वत्ति
योषितः Sāh. D. 53, 4. — 2) **Harnisch, Rüstung** (vgl. दंश) AK. 2, 8, 32. H. 766, Sch. H. an. MED. Hār. 72. धृष्टघुममूलवाहूः न विमोहयामि दंश-
नम् MBa. 8, 2848. 1, 564. संवृत्याध्यम् — महाति चाद्रणि च दंशनानि 3,
15684. ग्रीष्म Dev. 2, 27.

दंशनाशिनी दंश Beissen, Jucken, + ना° f. ein best. Insect (तैलकीट) RĀGAN. in NIGH. PR. — Vgl. दर्तुनाशिनी.

दंशभीरु (दंश Bremse + भीरु) m. Büffel TRIK. 2, 5, 4. °भीरुक् H. 1282.

दंशमूल (दंश + मूल) m. eine best. Pflanze mit beissender Wurzel, Hyperperanthera Moringa (मिश्र) RĀGAN. im ÇKDR.

दंशवद्न (दंश Bremse + व° Schnabel) m. Reiher RĀGAN. in NIGH. PR.

दंशित (von दंशा) adj. 1) gehänsicht, gerüstet AK. 2, 8, 2, 33. H. 766. an. 3, 267. MED. t. 114. MBa. 2, 1060. 3, 304. 4, 1027. 6, 3850. 13, 1979. 14, 2142. ARG. 10, 19. BHAG. P. 4, 7, 17. 9, 1, 24. दंशिता विविधैत्तापै: ARG. 6, 14. वर्मणा BHAG. P. 6, 8, 33. खरं पुड्डाप दंशितम् R. 3, 30, 45. Uneig. geschützt, gerüstet, gewappnet: सैन्यस्यार्थं दंशिताः HARIV. 5079. 5082. तत्रिप्रा व्यूहरूपिणीता: 5336. व्यूहानीकेन दंशिताः MBa. 6, 2240. रथदंशिताः 3, 668. 14959. द्रेष्पेन 7, 4202. स कर्म कुरु मा ग्लासी: कर्मणा भव दंशितः 3, 1210. त्यक्ता संतापजं शोकं दंशितो भव कर्मणि (sic) 12, 644. — 2) nahe anliegend (wie ein Harnisch), dicht bei einander stehend, dicht gedrängt (vgl. संदृष्ट u. दंश mit सम्): सूर्या पत्र च सौवर्णीस्त्रयो भासति दंशिताः। तेजसा प्रज्वलतो क्षितिक्षेत्रानुरूपतम्॥ MBa. 4, 1329. 1326. वाणा: मुदंशिता: 5, 7184. क्लृप्तिणी विरक्तता दंशितानि सितानि च HARIV. 5454. 2654. 3849. 5361. सा मालाममलो गृह्य बलस्यारसि दंशिता (wohl दंशिताम् dicht anliegend zu lesen) 3432. — 3) angeblich = दृष्ट ज्ञातदंशित, hier also दंशित n. Biss gebissen H. an. MED. — DRAUP. 6, 19 ist mit der Calc. Ausg. des MBa. 3, 15684 दंशनानि st. दंशितानि zu lesen, wie schon BOPP im Glossar verbessert hat. — Vgl. परिदंशित, संदंशित.

दंशिन् (von 1. दंश्) 1) adj. beissend; s. तप्र°. — 2) m. a) **Hund**. — b) **Wespe** NIGH. PR.

दंशुक (wie eben) adj. beissend: तस्मात्क्लीबं दंशुकूका दंशुकाः TBR. 1, 7, 6, 2. TS. 5, 2, 9, 6. KĀT. 20, 5.

दंशेर (wie eben) adj. bissig U. 1, 58. — Die richtige Form ist दशेर.

दंशमन् (wie eben) n. **Biss, die gebissene Stelle:** दंशम् तृणैः प्रकर्ष्यहिमधि निरस्यति KAU. 29, 32. — Vgl. तृष्ट०.

दंशुर् (wie eben) nom. ag. Beisser AV. 10, 4, 26.

दंशु (wie eben) m. Spitzzahn, Fangzahn: असिंच्युन्दंशुः पितुरति भेदानम् RV. 2, 13, 4. दंशायाम् ज्ञम्यैः, क्लुन्याम् (सं लाद) VS. 11, 78. 25, 1. उभेषायाविन्नुपैधेहि दंशु क्लिसः शिशानोऽवर्णं परं च RV. 10, 87, 3. AV. 10, 5, 43. 4, 36, 2. 16, 7, 3. PĀNKAV. BR. 10, 4. संवृत्सरस्य ये दंशुः AV. 11, 6, 22. GOBH. 2, 9, 10. यस्मादंशु वर्षीयासो यस्मात्समा एव ज्ञम्याः ÇAT. BR. 11, 4, 1, 5. तिग्मदंशुनायायैः R. 4, 39, 11. धमद्वुकुर्दिष्टकरालवक्ता BHAG. P. 2, 7, 14. तिग्मदंशुरारात्रास्य 7, 3, 39. In der späteren Sprache gewöhnlich दंशु f. P. 3, 2, 182. gana अजादि zu P. 4, 1, 4. Uggval. zu UNĀD. 4, 158. VOP. 26, 68. H. 583. Çikshā in Ind. St. 4, 268. भैमा: (सर्पाः) दंशुविषाः Suçā. 2, 257, 10. MBa. 4, 1543. PĀNKAT. I, 339. AK. 3, 4, 30, 230. लूतायाः Suçā. 2, 298, 18. प्रूकरस्य 120, 16. HARIV. 12374. BHAG. P. 2, 7, 4. SĀB. D. 7, 10. सिंक्ष्य RAGH. 2, 46. PĀNKAT. 33, 15. HIT. I, 96. bei Rākshasa: चतुरश्यापता दंशुः MBa. 3, 1039. अष्टौ दंशुः Hip. 2, 9. दंशुकराल (वदन) 3. BHAG. 11, 23. 25. 27. R. 4, 14, 4, 5, 6, 4. Am Ende eines adj. comp.: कृष्णः सुदंशुः MBa. 5, 3384. तीक्ष्णा॒० Hip. 2, 7. भग॒० R. 4, 53, 9. रोद्ध॒० BHAG. P. 6, 9, 16. चैतुर्दंशु AV. 11, 9, 17. ARG. 10, 53. N. 12, 22. MBa. 3, 12388. 6, 71. 12, 1316. R. 5, 32, 11. — Vgl. श्रो॒०, शष्ट॒०, तीक्ष्णा॒०, तीक्ष्णादंशुक, श्च॒०.

दंशुनिवासिन् (दंशु + नि॒०) m. N. pr. eines Jaksha BURN. Intr. 431. fg. दंशुयुध (दंशु + आयुध) 1) adj. die Spitzzähne als Waffen gebrauchend, Beiw. von Hunden R. 2, 70, 23. — 2) m. Wildschwein NIGH. PR.

दंशुलाल (von दंशु) 1) adj. mit grossen Spitzzähnen versehen: दंशुलाल-ष्टुपुरान (कालनामि) HARIV. 2634. — 2) m. N. pr. eines Rākshasa R. 5, 12, 13.